

pádu. Všichni společníci jsou rozptýleni. Kocour ve vzteku odešel. Sláma je v zajetí. Nissa a Num se skrývají někde ve městě...

Derryho pálily v očích slzy, ale chladný hlas nemilosrdně pokračoval: *Ty jsi jediný, kdo zůstal. A nějakým podivným řízením osudu jsi udělal to, co kdysi podle svého tajného deníku plánoval udělat sám Hant. Získal jsi Grevillovu důvěru. Teď můžeš odhalit jeho tajemství. Můžeš zjistit, zda jsou zvěsti o plánovaném Teroru pravdivé, nebo falešné, a podat o tom zprávu Zeeně a Lehanovi ve Svobodném Landovelu. To je nyní tvůj úkol.*

Ano, pomyslel si Derry a zvedl bradu. *Ano!*

„Ach, to už je lepší!“ zamumlal Greville. „Před chvílí jsi vypadal tak smutně, až jsem se bál, že už lituješ svého slibu, že se mnou zůstaneš, Derry.“

Derry se setkal s královýma laskavýma očima, pohlédl na hladce oholenou hlavu a obočí, bosé zlaté nohy. Zatvrdil své srdce.

„Nelituji toho, Požehnaný,“ řekl. Dotkl se zkroucené levé paže, ztuhlých, ohnutých prstů. „Bolela mě ta špatná ruka, to je všechno.“

„Chval Ely, kteří tě ke mně přivedli!“ Greville sepal ruce.

Nic mě nevedlo! oponoval tiše Derry. *Přišel jsem sem náhodou, utíkal jsem před vojáky, hledal jsem úkryt. V srdci však cítil jakýsi pocit správnosti, který nedokázal vysvětlit.*

Ze stínů paláce se ozvalo stříbrné cinkání zvonků. Greville se okamžitě zvedl na nohy a otočil se čelem ke zvuku.

Derry se také rychle vyškrábal nahoru a vyděšený ustoupil do řídkého stínu stromu měsíčního květu, který zvedal své větve přes zeď za ním.

„Požehnaný!“ ozval se tiše sytý, hluboký hlas, „čas, který máš vyhrazený pro sebe, uplynul. Mohu se přiblížit?“

„Samozřejmě, kancléři Rikzi,“ pravil Greville vážně. „Vím, že jsem se dnes večer trochu zdržel. Je nádherný večer, chvála Elům.“

„Chvála Elům!“ přitakal hluboký hlas.

Do měsíčního svitu vstoupil muž. Byl vysoký a ramena-
tý a díky plisované šarlatové tunice, kterou nosil přes rovné černé kalhoty, vypadal ještě širší a vyšší. U pasu mu na opasku visela dýka osázená drahokamy. Ve vteřince předtím, než se nízko uklonil, Derry zahlédl jeho tmavou, pohlednou tvář a lesknoucí se oči, ucítil jeho arogantní, nadlidskou sílu a věděl, že je obdařený.

Přímo před ním stál živý důkaz, že v paláci probíhalo vědecké posilování fyzických talentů, ačkoli v Pravém Landovelu bylo obdaření oficiálně zakázáno!

Je stejně nezákonné jako operace zachraňující život a další zázraky moderní medicíny, o nichž Greville tvrdí, že jsou nepřírozené a Elové je zakazují, pomyslel si Derry rozzlobeně. Zachoval však bezvýraznou tvář. Věděl, že je v nebezpečí.

Rikz se napřímil a teprve pak uviděl Derryho pod stromem. Oči se mu roztáhly a v příštím okamžiku už držel v ruce dýku. Pohyb byl tak rychlý, jako by zbraň vyskočila z pochvy sama od sebe.